

عنوان مقاله:

بررسی تمایز فرم تنه درخت راش توسط نشانگرهای ژنی ایزوآنزیمی

محل انتشار:

مجله علمی تحقیقات ژنتیک و اصلاح گیاهان مرتعی و جنگلی ایران، دوره 17، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

parvin salehi-shanjani
mohammad hassan asareh
mohsen calagari

خلاصه مقاله:

گونه راش (*Fagus orientalis* Lipsky) یکی از درختان مهم جنگل های ایران بوده و اهمیت ویژه ای به لحاظ اکولوژیکی و اقتصادی دارد. در توده های راش، درختانی با مورفولوژی خاص تنه (مثل تنه های چنگالی) اغلب به صورت گروهی مشاهده می شوند که علت آن انتشار محدود کرده و به ویژه بذر در توده های طبیعی و ساختار فامیلی می باشد. هدف از انجام این پژوهش بررسی وجود رابطه بین گوناگونی مورفولوژیکی تنه و تنوع ژنتیکی است. در کل ۶۸ درخت بدفرم (چنگالی) و خوش فرم (میانرو) از یک توده راش در جنگلهای خزری ایران با استفاده از الکتروفورز ژل نشاسته ۱۶ لوکوس آنزیمی مطالعه گردید. مقایسه عاملهای تنوع ژنتیکی بین درختان بدفرم و خوش فرم تفاوت مهمی از نظر میانگین تعداد آلل در لوکوس، تعداد آلل با فراوانی ۹۵٪ در لوکوس، تعداد موثر آلل، اندیکس شانون، هتروزیزگوزیتی مورد انتظار را نشان نداد. با این وجود، در گروه درختان بدفرم آلل خصوصی مشاهده گردید که برای فرایندهای سازگاری آینده اهمیت دارد. همان گونه که انتظار می رفت، میزان دگرلقاحی برای تمام درختان بررسی شده بالا بود. نبودن تمایز ژنتیکی آشکار بین گروه های بدفرم و خوش فرم درختان راش نشان می دهد که کاربرد نتایج مارکرهای آنزیمی در تمایز ویژگیهای سازگاری بایستی با احتیاط دنبال شود. مشاهده آلل خصوصی در گروه درختان بدفرم ما را به ادامه تحقیق بر روی این موضوع با سایر مارکرها ترغیب می نماید.

کلمات کلیدی:

beech, *Fagus orientalis* Lipsky, Genetic variation, Hyrcanian forests, Isoenzyme gene markers

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2076611>

